

så vil medføre et meget stort tab for den danske statskasse.

Så ved jeg godt, at man snakker om, at man gerne vil have nogle miljø- og energifgifter. Det prøvede man også i Nice, men det kunne man ikke få ind i Traktaten. Man bliver ved med at snakke om disse fabeldyr, som man tror en dag skal komme i EU, men det vil EU bare ikke have. EU vil have en harmonisering, der lægger pres på vores skattesystem og vores mulighed for at finansiere den offentlige sektor i fremtiden.

Vi har jo en højere grad af skattefinansiering af velfærden her i Danmark, end de har i de andre lande, omkring 10 procentpoint, for de andre landes skattesystemer er indrettet på en anden måde. Derfor er vores skattesystem sårbart over for EU-harmonisering, og derfor skal den dør ikke åbnes.

Hvis det kunne have været isoleret til nogle miljøafgifter, var det en helt anden diskussion, men her er jeg nødt til at sige til hr. Knud Erik Hansen, at dér er han simpelt hen for naiv, og ministeren også, for det er ikke det, der er på dagsordenen i EU. Det, der er på dagsordenen, er et angreb på vores pensionsbeskatningssystem.

Så lagde jeg mærke til, at ministeren i spørgetiden i dag havde nogle bemærkninger, der kunne tolkes sådan – det kan ministeren jo så svare på om er rigtigt opfattet – at ministeren i virkeligheden er indstillet på på et eller andet tidspunkt at indgå et sådant kompromis med Kommissionen.

Det håber jeg så sandelig ikke, men desværre synes jeg ikke, at ministerens melding til hr. Frank Dahlgaard i spørgetiden var så fuldstændig krystalklar på spørgsmålet om vores strategi, og det er derfor, Enhedslistens beslutningsforslag er så nødvendigt.

Vi opfatter, at den danske regering lader sig presse og true af Kommissionen, og det blev jo drøftet på et uformelt økonomi- og finansministermøde for et par dage siden, hvor der kom nogle særdeles tågede meldinger ud om ministrenes drøftelser med Kommissionen. Heller ikke det var specielt beroligende, i det omfang det var muligt at finde ud af, hvad ministrene havde drøftet.

Så har der været nogen kritik af ideen om vores forslag om at sige nej til et forstærket samarbejde. Men der må jeg sige, at det forstærkede samarbejde er sådan en mekanisme til at komme uden om enstemmigheden. Det er sådan en snydemetode. Da man ikke kunne få indført fler-

talsafgørelser, fik man indført den metode med forstærket samarbejde, for hvis der så er et land, der ikke vil være med, så kan man sætte det land uden for døren og bare køre det alligevel.

Det er en metode til at indføre flertalsafgørelser uden at gøre det direkte gennem en åbenlys traktatændring. Laver man et såkaldt forstærket samarbejde, er der ingen, der kan gennemskue, hvad det er, der sker.

Men det handler i virkeligheden om at fratage os vetoretten, for hvis de andre laver et forstærket samarbejde om pensionsbeskatning for eksempel, vil man jo fra ministerens side komme og sige: Jamen vi kan ikke stå uden for, vi er nødt til at være med ved bordet, ellers mister vi indflydelse. Sådan som vi nu har hørt det i timevis fra visse ordførere.

Det er derfor – det er til hr. Knud Erik Hansen – at det ikke var kløgtigt, at den der idé om det forstærkede samarbejde kom ind på banen på det punkt. Jeg mener i øvrigt også, at hr. Kristian Thulesen Dahl tager ganske gevaldigt fejl.

Jeg er jo ikke i stand til at takke ret mange ordførere for tilslutningen til det her forslag, men jeg synes ikke desto mindre, at det er et nødvendigt forslag, og det kan forhåbentlig give stof til en vis eftertanke på regeringsbænkene. I så fald har det da gjort lidt nytte. Det kan vel også give anledning til, at nogen hører om det ude omkring i landet og diskuterer det og kræver en forklaring fra deres partier på, hvad det nu er for et nyt område, der skal fifles ind i EU uden om traktaterne.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Ja, det kan jo blive en diskussion om, hvad der er kløgtigt.

Jeg vil sige, at jeg synes ikke, at det forslag, der er fremsat, er særlig kløgtigt. Det er i hvert fald upræcist i forhold til den debat, der har været. Det er også den debat, som hr. Keld Albrechtsen gik ind i her efterfølgende. Der står bare uspecificeret skatteharmonisering.

Den debat, der har været, har jo rent faktisk været en debat om, hvor EU kan gå ind, og hvor EU i givet fald ikke skal gå ind. Og der har været enighed om – det er jeg enig med Enhedslisten i – at dér, hvor vi snakker om omfordeling af midler i samfundet, skal EU ikke gå ind, for det er et nationalt anliggende.

Men jeg synes ikke, at det er kløgtigt af Enhedslisten at sige, at på miljøafgiftsområdet, på selskabsskatteområdet kan man ikke lave for-